

1837. Živinska kuža (vrančni prisad ali rumeni ovčec) v Kranju in Stražišču. V kranjskem župnišču je poginilo na tej bolezni okoli 20 lepih goved. Precej, ko se je bolezen pokazala, so odločili zdrava goveda od bolnih in jih spravili v leseni kolibi na Farovski loki blizu Save. Ta previdnost pa ni mogla zabraniti, da bi kuža ne izpraznila vsega župniškega hleva. Ravnotako je ugonobila kuža tudi vsa goveda v hlevu šmartinskega župnišča. V obližju obeh župnišč Kranj in Šmartno pa je poginilo samo nekaj goved. Meseca avgusta je nastala ponoči v Kanalski dolini na Koroškem strašna nevihta. Povođenj je naredila posebno veliko škode posestniku kanalskih tvornic. 8 fužin in 6 žag je bilo močno poškodovanih in osušenih, ker so bile struge popolnoma zasute in si je voda izkopala nov jarek čez polje. Vrhutega je odnesla voda posestniku tvornic še 20.000 lesa za žaganje.

Popisana nevihta je tu raditega zanimiva, ker se je razširjala tudi čez Gorenjsko. Noč je bila grozna, ker se je tako hitro drugzadrušim bliskalo, da je bilo nebo vedno v svetlem ognju. Padala je tako silna toča, da je razbila vse šipe na graščinskem cvetličnjaku v Radovljici. Toča je dosegla tudi kranjsko okolico, kjer je napravila posebno veliko škode na ravnodozorelem prosu in ajdovi setvi.

1839. Mila zima brez snega.

1840. To leto so kopali 20 sežnjev globoki vodnjak pri župni cerkvi v Kranju; uporabi so ga izročili l. 1841.

TURŠKI PEŠCI.

1842. Popolni solnčni mrk 8. julija med 6. in 7. uro zjutraj. Trajal je okoli dve minuti. Kakor se je solnce temnilo, tako je pojemala luč, vendar smo imeli do mrka vsaj slabo dnevno svetlobo. Z mrkom pa je nastopila naenkrat nočna tema. Videle so se vse večje zvezde. Osebe, ki so stale v bližini, je bilo le težko spoznati. Ptiči so šli k počitku. Poletna vročina julijskega solnca, ki nastopi ob 6. uri, se je izpremenila ob mrku v hladen povev. Pare, ki so se že začele dvigati, je hlad zgostil, da je nastala megla, ki se je vlačila ob podnožju gora. Ko se je prikazalo solnce, je megla precej izginila.

Dne 7. avgusta je prišla ob severnem gorovju taka nevihta s točo nad kraj Golnik, da je ljudje v tem kraju še ne pomnijo. Hudournik je pretel hišam. Poljski pridelki so bili popolnoma pokončani. Na njivah, kjer je rastlo prej proso in ajda, sedaj še slame niso dobili. Zdelo se je, da so njive nanovo zorane. Sadno drevje je izgubilo poleg sadja tudi liste in mnogo mladik. Tako močno je udarjala toča, da je odbila pol češplje, kot bi jo odstrelil, druga polovica je pa obvisela še na drevesu. Vsa tako poškodovana češpljeva drevesa so nanovo pognala in cvetela jeseni. Na notranjem dvorišču gradu Golnik je ležalo toliko toče, da jo je bilo mogoče še čez 4 dni, t. j. 11. avgusta, najmanj dva mernika dobiti, četudi so nevihti sledili vroči dnevi. Kranja ta nevihta ni zadela; tudi dežja ni bilo.

1843. To leto je prišel cesar Ferdinand v Ljubljano. Zato so priredili v reduti majhno razstavo. Tudi jaz sem jo obiskal. Zelo so občudovali neko srajco, ki jo je stkal neki kaznjenc; razstavila jo je kaznilnica. Bila je iz enega kosa, brez šiva. Še celo gumbi so bili stkani in so se držali srajce brez šiva.

1845. Na sneg, ki je ležal že od zime, je padel 8. marca nov in

TURŠKI KONJENIKI.